חוץ מן המים ור' יוחנן אמר אפילו מים אמר רב פפא לא אמרן אלא חמימי לגו קרירי וקרירי לגו קרירי אבל חמימי לגו חמימי וקרירי לגו קרירי לא אמר ריש לקיש ארבעה דברים העושה אותן דמו [א]בראשו ומתחייב בנפשו אלו הן הנפנה בין דקל לכותל והעובר בין שני דקלים והשותה מים שאולין והעובר על מים שפוכין ואפילו שפכתו אשתו בפניו הנפנה בין דקל לכותל לא אמרן אלא דלית ליה ארבע אמות אבל אית ליה ארבע אמות לית לן בה וכי לית ליה ארבע אמות לא אמרן אלא דליכא דירכא אחרינא אבל איכא דירכא אחרינא לית לן בה והעובר בין שני דקלים לא אמרן אלא דלא פסקינהו רשות הרבים אבל פסקינהו רשות הרבים לית לן בה השותה מים שאולין לא אמרן אלא דשיילינהו קטן אבל גדול לית לן בה ואפילו שיילינהו קטן נמי לא אמרן אלא בשדה דלא שכיחי אבל בעיר דשכיחי לית לן בה ואפילו בשדה נמי לא אמרן אלא מיא אבל חמרא ושיכרא לית לן בה והעובר על מים שפוכין לא אמרן אלא דלא אפסקינהו בעפרא ולא תף בהו רוקא אבל אפסקינהו (א) או תף בהו רוקא לית לן בה ולא אמרן אלא דלא עבר עלייהו שימשא ולא עבר עלייהו שיתין ניגרי [ב]אבל עבר עלייהו שימשא ועבר עלייהו שיתין ניגרי לית לן בה ולא אמרן אלא דלא רכיב חמרא ולא סיים מסני אבל רכיב חמרא וסיים מסני לית לן בה וה"מ היכא דליכא למיחש לכשפים אבל היכא דאיכא למיחש לכשפים אע"ג דאיכא כל הני חיישינן [ג](וההוא) (ב) גברא דרכיב חמרא וסיים מסני וגמוד מסאניה וצוו כרעיה ת"ר שלשה אין ממצעין ולא מתמצעין ואלו הן הכלב והדקל והאשה וי"א אף החזיר וי"א אף הנחש ואי ממצעין מאי תקנתיה אמר רב פפא נפתח באל ונפסיק באל א"נ נפתח בלא ונפסיק בלא הני בי תרי דמצעא להו אשה נדה אם תחלת נדתה היא הורגת א' מהן אם סוף נדתה היא מריבה עושה ביניהן מאי תקנתיה נפתח באל ונפסיק באל הני תרי נשי דיתבן בפרשת דרכים חדא בהאי גיסא דשבילא וחדא באידך גיסא ומכוונן אפייהו להדדי ודאי בכשפים עסיקן מאי תקנתיה אי איכא דירכא אחרינא ליזיל בה ואי ליכא דירכא אחרינא אי איכא איניש אחרינא בהדיה נינקטו לידייהו בהדי הדדי וניחלפו ואי ליכא איניש אחרינא נימא הכי אגרת אזלת אסיא בלוסיא מתקטלא בחיק קבל האי מאן [ד]דפגע באיתתא בעידנא דסלקא מטבילת מצוה אי איהו קדים ומשמש אחדא ליה לדידיה רוח זנונים אי איהי קדמה ומשמשה אחדא לה לדידה רוח זנונים מאי תקנתיה [ה]לימא הכי [1]שופך בוז על נדיבים ויתעם בתוהו לא דרך א"ר יצחק מאי דכתיב [2]גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי זה הישן בצל דקל יחידי ובצל לבנה ובצל דקל יחידי לא אמרן אלא דלא נפיל טולא דחבריה עילויה אבל נפל טולא דחבריה עילויה לית לן בה אלא הא דתניא הישן בצל דקל יחידי בחצר והישן בצל לבנה דמו בראשו היכי דמי אי לימא דלא נפל טולא דחבריה עילויה אפילו בשדה נמי אלא לאו שמע מינה בחצר אף על גב דנפיל טולא דחבריה עילויה שמע מינה ובצילה של לבנה לא אמרן אלא במערבה אבל במדינחתא לית לן בה

האי

חוץ ממים. מזוגים כגון קרירי בחמימי וחמימי בקרירי דמילא לא מזיגא היא ואם היה שותה בתחלה יין אין אלו מצטרפות לו: **ולא אמרן.** (ג) מים מזוגין אין מצטרפין ליין מזוג: **ארבעה דברים.** כולן משום רוח רעה: **אלא דלא הוי ד' אמות.** דלא שביק רווחא [לשידא] לעבור בין דקל לכותל משום הכי מזקא ליה: **אלא דליכא דירכא אחרינא.** שהאשה שידא יכולה להלך בו דעכשיו זה בא בגבולה והפסיד דרכה ואהכי מזקא ליה: **ולא אמרן.** דרוח רעה שורה על המים אלא בעיר המקום צר הן שואלין ושורה עליהן. לישנא אחרינא דשרי עלייהו אלא בשדה דלא שכיחי אינשי דמסרה נפשה לאזוקא: **דלא אפסקינהו בעפרא.** שלא פיזר עליהן עפר: **גמוד מסאני.** נתכווץ המנעלין: **וצוו כרעיה.** ויבשו רגליו: **אין ממצעין.** לא יעברו בין שני אנשים: **ואין מתמצעין.** לא יעבור איש אחד בין ב' כלבים בין שתי נשים בין שתי דקלים: **נפתח באל ונסיים באל.** אל מוציאם ממצרים (במדבר כג) כי לא נחש ביעקב וגו' עד מה פעל אל: **נפתח בלא ונסיים בלא.** לא איש אל עד לא יקימנה (שם): **הורגת אחד מהן.** שמזקתן במה שעברה ביניהן: **אגרת אולת אוסייא בלוסייא.** אותן שדים שאתם מתעסקות בהן: **מתקטלי בחיק קבל.** כבר הן הרוגים בחילים: **חיק קבל.** אר"ק בלישטר"א. כמו וממי קבלו יתן (בחרכומיו) [בחומותיך] (יחזקאל כו) מפי המורה א] הגמ' ומקרא אשר שמע מפי רבו: **דקל יחידי.** שאין דקל אחר סמוך לו אבל כשיש דקל אחר מסתלקת השידא לדקל האחר ואינה מזיקתו: **בחצר.** שהמקום צר ואין לה דרך לנטות ימין ושמאל ושורה עליו ומזיקתו:

האי

רשב"ם

חוץ. מקרירי בחמימי וחמימי בקרירי דהא לא מזיגא היא דמין במינו[ו] ניהו מה לי קרירי ומה לי חמימי מ"מ מין א' הוא ושם א' הוא ואם שתה בתחל' יין מזוג אין אלו מצטרפות לו: **אמר רב פפא לא אמרן כו'.** אדר' יוחנן קאי דאמר אפילו מים וקא רב פפא לפרש לא אמרן דמצטרפין אלא קרירי בחמימי וחמימי בקרירי דהויא חשיב ר' יוחנן מזוג אבל חמימי לגו חמימי וקרירי לגו קרירי דלכולי עלמא לא מיקרי מזוג ולא מצטרפי: **ארבעה דברים כו'.** משום רוח רעה ולקמן מפרש להו חדא חדא: **אלא דלא הוי ארבע אמות.** דלא שבק רווחא לשידא לעבור בין דקל לכותל משום הכי מזקא ליה: **אלא דליכא דירכא אחרינא.** שהאשה שידא יכולה להלך בו דעכשיו בא זה בגבולה והפסידה את דרכה ואהכי מזקא ליה: **אבל פסקינהו.** דשכיחי רבים לית ליה רשות להזיק שאין לו לגזול את הרבים: **ולא אמרן.** דשורה על המים אלא בשדה דלא שכיחי אינשי ומסרה נפשה לשתות: **דלא אפסקינהו בעפרא.** שלא פיזר עליהן עפר: **גמוד מסאני.** נתכווצו המנעלים: **וצוו כרעיה.** יבשו רגליו: **לא ממצעין.** לא יעברו בין אנשים: **ולא מתמצעין.** ולא יעבור איש אחד בין שני כלבים בין שתי נשים בין שני דקלים: **נפתח באל ונסיים באל.** אל מוציאם ממצרים וגו' כי לא נחש ביעקב וגו' עד מה פעל אל [במדבר כג]: **נפתח בלא ונסיים בלא.** לא איש אל ויכזב וגו' עד ולא יקימנה [שם]: **הורגת אחד מהן.** שמזיקתן במה שעברה ביניהן: **אגרת אולא אוסיא בלוסיא.** אותן שדים שאתן עוסקות בהן בכשפים: **מתקטלין בחיק קבל.** כבר הרוגים הן בחלים כמו וממי קבלו[ז] כך שמע רבינו מרבו ורבו מפי רבינו גרשום ז"ל: **אגרת.** היא אגרת בת מחלת שם שידא: **דקל יחידי.** שאין דקל אחר סמוך לו: **בצלה של לבנה.** אי נמי ההולך בלילה כשהלבנה זורחת והוא הולך בצל הכתלים שדרך השדים להלוך בלילה ובזמן שהלבנה זורחת מתיירא[ין] לילך במקום האור והולכין במקום הצל: **טולא דחבריה.** אם יש דקל אחר סמוך לו מסתלקת השידא לדקל אחר ואינה מזיקתו: **בחצר.** שהמקום צר שאין לה דרך לנטות ימין ושמאל ושורה עליו ומזיקתו: **ובצלה של לבנה לא אמרן אלא במערבה.** היינו בסוף החודש שהלבנה זורחת במזרח ואם שוכב אצל כותל לצד המערב הוי הצל במערב: **אבל במדינחא.** היינו תחלת החדש שהלבנה זורחת במערב ועושה צל במזרח כגון ששוכב אצל כותל מצד המזרח:

דמפני

נפתח באל. פי' רשב"ם אל מוציאם ממצרים ונפתח בלא לא איש אל ויכזב ואע"ג [ז]דאסור להתרפאות בדברי תורה להגן שרי והא דאמרי' בפ' במה אשה (שבת דף סז.) לאישתא למירתא ליסקול סכינא וכו' ולימא ויאמר משה אסורה נא ולראה וגו' משום סכנה שרי ור"ח פי' נפתח באל לימא הכי אל אלהים ה' הצילנו מכל רע ומכל נזק אשר בידך כח וגבורה כי אתה אל ונפתח בלא לא תטשני אלהי ולא תעזבני שמרני כאישון בת עין טרם אקרא תענני ואל תאמר לא: **אם** תחלת נדה היא הורגת. יש מפרש אם עושה להן ליסוף:

ואזיל

רבינו חננאל

אמר ר' יוחנן כל המזוג מצטרף ואפי' מים והני מילי חמימי לגו קרירי או קרירי לגו חמימי. ארבעה דברים העושה אותן דמו בראשו, הנפנה בין דקל לכותל, והעובר בין ב' דקלים, והעובר על מים שפוכין ואפי' שפכתן בתו. והשותה מים שאולין. ולא אמרן אלא דשיילינהו קטן בדברא [אבל שיילינהו גדול] או קטן במתא, או חמרא ושכרא ליה לן בה. תרי דפסקינהו נדה, אם תחלת נדה היא הורגת אחד מהן, ואם סוף נדה היא עושה מריבה ביניהם, מאי תקנתיהו נפתח באל ונסיים באל. יש מי שאומר יפתח פסוק באל ויסיים באל כגון אל מוציאם ממצרים עד מה פעל אל. ויש מי שאומר לא אלא יפתח אל [אלהים] ה' הצילני מכל רע ומכל נזק וחלי ובידך כח וגבורה כי אתה אל. וכן יפתח [בלא] ויאמר לא תטשני אלהי ולא תעזבני שמרני כאישון בת עין מלא שאלותי ותן לי בקשותי טרם אקראך תענני, ואל תאמר לא. מאן דפגע בנדה כי סלקא מטבילת מצוה, [אי] איהו קדים ומשמש אחד ליה רוח זנונים. אי איהי קדמה ומשמשה אחדא לדידה רוח זנונים. מאי תקנתיה נימא הכי שופך בוז על נדיבים וגו'.

לעזי רש"י

אר"ק בלישטר"א [בלישט"א]. קשה אופקית.

מסורת הש"ס

א) [עי' בפרש"י נדה ח. ד"ה דמון], ב) עי' לקמן קיג., ג) [צ"ל כההוא], ד) [עי' תוס' ב"מ פד. ד"ה יתיב אפתחי טבילה], ה) [עי' ש"ך י"ד סוף סי' קנח], ו) בפ"א: דמים כמים, ז) [יחזקאל כו].

תורה אור השלם

1. שֹׁפֵךְ בּוּז עַל נְדִיבִים וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ: תהלים קז מ

2. גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי: תהלים כג ד

הגהות הב"ח

(א) גמ' אבל אפסקינהו בעפרא או תף: (ב) שם דההוא נגמר דרכיב: (ג) רש"י ד"ה ולא אמרן דמים מזוגין מצטרפין כצ"ל ותיבת אין נמחק:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה נפתח כו'. ואף על גב דאסור להתרפאות בד"ת. שבועות טו ע"ב:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] רש"י ד"ה חיק. כל מקום שמוזכר רש"י המורה הוא רבו של רש"י כן מוכח בלשון רש"י בד"ה חיק קבל וכו' ובלשון הרשב"ם שם בד"ה מתקטלין וכו' ותמצא נלמוד נמי דרבו דרבנו של רש"י היה רבינו גרשום: